

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವಜ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನರೂಪಿ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ವಜ್ರ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ-ಬಹಳ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಸಂಗದಿಂದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುರಿಸುವರೋ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಸಂಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು! ಸಂಗ ದೋಷದ ಪ್ರಭಾವವು ಬಹಳ ಬೇಗ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಅನ್ಯರ ಸಂಗದಿಂದ ವಜ್ರ ಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಸಂಗದಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಜ್ಞಾನವಂತರಿರುವರೋ ಅವರು ಅನ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಸಂಗದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅರ್ಥಾತ್ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿ, ಇಡೀ ನಾಟಕವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಅರಿವಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಚಾರಿಗಳು, ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು, ಪಾವನರಿದ್ದರು, ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಾ ಇರಬೇಕು. ಈಗಂತೂ ಪ್ರಪಂಚವು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿ, ವಿಕಾರಿ, ಪತಿತ ಮತ್ತು ಬಡ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಈ ತೀರದಿಂದ ಆ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೇಗೆ ನದಿ ಮತ್ತು ಸಾಗರದ ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಗಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಿಹಿ ನೀರು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಉಪ್ಪು ನೀರಿರುತ್ತದೆ, ಈಗ ಇದೂ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ನಂತರ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಉದ್ಧಾನವನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈಗ ನೀವು ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಹೂಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ - ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 84 ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಯಂತೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ, ಈಗ 84 ಜನ್ಮಗಳು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಾವು ಸತ್ಯಯುಗೀ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾತುರವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮವು ಇದೇ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮದು ಅಮರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವಾಗುವುದು. ಶಿವ ತಂದೆಗೆ ಅಮರನಾಥನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನಮಗೆ ಅಮರ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಮರರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಋಷಿಯಿಂದ ಶರೀರ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುಲೋಕವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವೂ ಸಹ ಬೆಳೆದಂತೆ ಯುವಕ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ ನಂತರ ಅಂತ್ಯವು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದಾದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಮಗುವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅದೇರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಸಹ ಹೊಸದಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪಹಳೆಯದು, ಅರ್ಧ ಹಳೆಯದು ನಂತರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಳೆಯದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಪುನಃ ಹೊಸದಾಗುತ್ತದೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಿನಃ ಮತ್ಯಾರಿಗೂ ಆತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುವರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೇವಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇದ್ದೀರಿ, ಕೆಲವರು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಜ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬಳಿಯೂ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಕೆಲವರ ಬಳಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಸ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರ ಬಳಿಯಂತೂ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಹೇಗೆ ನೋಡಿ, ಈ ಜಾನಕಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ವಜ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಬಳಿ ಎಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಗಳಿವೆ. ಅನ್ಯರಿಗೂ ನೀಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರ ಪದವಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಜ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಇವು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ವಜ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾರ

ಬಳಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರತ್ನಗಳಿವೆಯೋ ಅವರೂ ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೂ ಸಹ ರತ್ನಗರ, ಸೌಧಾಗರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ರತ್ನಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಾದುಗರನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬಳಿಯೇ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬೀಗದ ಕೈ ಇದೆ. ಯಾರಾದರೂ ನೌಧಾಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಂತೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಸಹಜವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ಅವರ ಬಳಿ ರಾಜಕುಮಾರರಾಗುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪವಿತ್ರ ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಲ್ಲವೇ. ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ಪವಿತ್ರರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಜನ್ಮವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಪತಿತರಿಗೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ, ಇದರಿಂದ ಇವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನೀವು ತಿಳಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಇದು ಆತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಚಯಿತ ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹದ್ದಿನ ರಚಯಿತರಿರುತ್ತಾರೆ, ಇವರು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆ-ಬೇಹದ್ದಿನ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈಗ ಸುಂದರ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಈಶ್ವರೀಯ ಕುಲದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಯು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಕುಲಕಳಂಕಿತರಾಗುವಿರಿ. ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಜನ ಮೂಲಕ ಬಹಳ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಧರ್ಮರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಈಗ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ದ್ವಾಪರದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಕರ್ಮ, ಅಕರ್ಮ, ವಿಕರ್ಮದ ಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೇ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳ ಹೆಸರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಒಳ್ಳೆಯದು-ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎರಡೂ ಇದೆ, ಸುಖ-ದುಃಖ ಎರಡೂ ಇವೆ ಆದರೆ ಸುಖವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಹೆಸರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದು! ನೀವು ತಂದೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ದುಃಖಹರ್ತ ಸುಖಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ದುಃಖವು ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನೂ ಸಹ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪದ ಆಯಸನ್ನೇ ಬಹಳ ಉದ್ದಗಲವಾಗಿ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಅರ್ಧಕಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ದುಃಖಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ, ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ನಿಮ್ಮ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಇದು 5000 ವರ್ಷಗಳ ಚಕ್ರವಾಗಿದೆ, ಇದು ನೆನ್ನೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಚಂದ್ರವಂಶಿಯರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದಿನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಶಿವ ತಂದೆಯ ದಿನವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದಿನ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ, ದಿನವೂ ಅಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತೆ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಾ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನೀವು ಈ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿರಿ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಅನಾದಿ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಸತ್ಯಯುಗ-ತ್ರೇತಾಯುಗ, ಇನ್ನರ್ಧದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ತ್ರೇತಾ ಮತ್ತು ದ್ವಾಪರದ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ವೃಕ್ಷವು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ! ಇದರ ಬೀಜವೂ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಉಲ್ಬಾ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಸ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ

ಸ್ಥಾಪಕರನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂದಾಗ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಚರಿತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ಲೀಲೆಯು ಕೃಷ್ಣನದಲ್ಲ, ಹೇ ಪ್ರಭು, ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯು ಅಪರಮಪಾರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರದೇ ಲೀಲೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಶಿವ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸದಾ ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಪಾವನ ಶರೀರದಲ್ಲಂತೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಂದು ಪಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದೇ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನೂ ಸಹ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದಾಗ ಮುಖ್ಯ ಮಾತನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಉಳಿದಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ - ಮನ್ಮನಾಭವ. ನಂಬರ್ವಾರ್ ಬುದ್ಧಿಯಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮೋಡಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಮೋಡಗಳಂತೂ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಮೋಡಗಳಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಮ್ಮಾ-ಬಾಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೋಡಗಳಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವರೋ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಸುರಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರ ಸಂಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದೇನು ಲಾಭ? ಸಂಗದೋಷದ ಪ್ರಭಾವವು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಸಂಗದಿಂದ ವಜ್ರ ಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಸಂಗದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಲ್ಲು ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯವರ ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ಜ್ಞಾನವಂತರಿರುವರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸತ್ಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಯಾರು ಜ್ಞಾನವಂತ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಇಂತಹವರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪಾರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೇರೆಯವರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೇ! ಓದಬೇಕಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯೂ ಬಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ದೇವಿಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ದೇವಿಯಂತೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹೇ ಭಗವಂತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸು ಎಂದೇ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ನಾನೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಇವರ ಮುಖದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಶರೀರವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ನೋಡುವುದು? ನಾನು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ. ಯಾವಾಗ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೋ ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನಿರಾಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಹೇಗೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ, ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಅಲುಗಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ನೋಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೇ ನೋಡುತ್ತೇನೆಲ್ಲವೆ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕುಳಿತು ಇಷ್ಟು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೇ! ನನಗೆ ಶರೀರವಿದ್ದಾಗಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಸುವವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲೆ ಆತ್ಮವು ಏನು ತಾನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಆತ್ಮವು ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೇನೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸಿದಾಗಲೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅವಯವಗಳಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಾತಂತೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ - ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬಂದು ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ, ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾವಾಗ? ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗ ಹೊಸ ಮಾತುಗಳನ್ನು

ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ನಾವು ಅಮರರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಮರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಅಮರಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ? ಅನೇಕ ಬಾರಿ. ಇದರ ಅಂತ್ಯವೆಂದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆಗ ತಿಳಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಅನಾದಿ-ಅವಿನಾಶಿ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಇದೆಂದೂ ವಿನಾಶವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅನಾದಿ ಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಸಾಹೇಬನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ಆ ಫಕೀರರಲ್ಲ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ ಫಕೀರರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ರಾಜಋಷಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಋಷಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವೀಗ ಸಾಹುಕಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಭಾರತವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹುಕಾರನಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಎಷ್ಟು ಫಕೀರ (ಕನಿಷ್ಠ) ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾ, ತಾವು ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಯಾವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಲೂಟಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೀತೆಯೂ ಇದೆ. ಇಂತಿಂತಹ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವವರು ಅರ್ಥವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಂತೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಭಜನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ, ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಋಷಿಯಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗೆ ಶಿವ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೆಂದೂ ರಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದೂ ರೋಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವ ತಂದೆಯ ನೆನಪೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ನಿರಹಂಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಹಂಕಾರವು ಬರಬಾರದು, ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವು ಬರಬಾರದು. ಅಹಂಕಾರವು ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಬೀಳುವರು. ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ಇದು ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಥೂಲ, ಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ತಂದೆಯು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ (ರಿಟರ್ನ) ಯಾಗಿ ಹೂಗಳಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂದೂ ಸಹ ಈಶ್ವರೀಯ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತರಬಾರದು. ಯಾರು ಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ನಾನು ಎಂಬುದರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು.

ವರದಾನ: ತಮ್ಮ ಫರಿಶ್ತಾ ಸ್ವರೂಪದ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿಸುವಂತಹ ಆಕರ್ಷಣಾ-ಮೂರ್ತಿ ಭವ.

ಫರಿಶ್ತಾ ಸ್ವರೂಪದ ಇಂತಹ ಮಿನುಗುವ ಡೈಸ್ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಯಾವುದು ದೂರ-ದೂರದವರಿಗೆ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ವರನ್ನು ಭಿಕಾರಿತನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿ, ನೆನಪಿನ ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ದಿವ್ಯ ಗುಣಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಾರುವ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಿರುವಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಾರುವ ಕಲೆಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಫರಿಶ್ತಾ ಸೋ ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿದಾತ, ವರದಾತನದ ಸ್ಟೇಜ್ ಆಗಿದೆ.

ಸ್ಲೋಗನ್: ಬೇರೆಯವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸದಾ ಮನ್ನನಾಭವದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಿರಿ.